

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 265/2017
14.09.2017. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије: др Драгише Б. Слијепчевића, као председника већа, судије Бранка Станића и судије Гордане Ајншпилер Поповић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., улица ... број ..., кога заступа адвокат Гордана Примовић из ..., против туженог „ББ“ у стечају из ..., улица ... број ..., кога заступа адвокат Милан Козомора из ..., ради утврђења, вредност предмета спора 18.666.349,67 динара, одлучујући о ревизији тужиоца која је изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж број 1992/17 од 27.04.2017. године, донео је у седници већа одржаној дана 14.09.2017. године, следеће

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ решења Привредног апелационог суда Пж број 1992/17 од 27.04.2017.године и Привредног суда у Новом Саду П број 625/2016 од 17.01.2017. године и предмет се **ВРАЋА** првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Привредног суда у Новом Саду П број 625/2016 од 17.01.2017. године, констатовано је да је тужилац поднеском од 17.11.2016. године преиначио тужбу, дозвољено је преиначење тужбе у овој правној ствари, а потом је одбачена тужба као неблаговремена.

Решењем Привредног апелационог суда Пж број 1992/17 од 27.04.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је решење Привредног суда у Новом Саду П број 625/2016 од 17.01.2017. године.

Против решења Привредног апелационог суда Пж број 1992/17 од 27.04.2017. године, тужилац преко пуномоћника из реда адвоката је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама прописаним чланом 420. став 6, а у вези са чланом 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14) и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Према стању у списима предмета, Привредни суд у Новом Саду у поступку стечаја који се спроводи над стечајним дужником, а у овом поступку туженим

„ББ“ ..., донео је дана 19.11.2015. године закључак о коначној листи потраживања под пословним бројем 2 Ст бр.53/2014. Према наведеном закључку, пријављено потраживање стечајног повериоца, а у овом спору тужиоца АА из ... на износ од 18.666.349,67 динара, оспорено је услед недостатка валидне документације. Закључком је одређено да повериоци чије је потраживање оспорено делимично и у целости, могу у року од 15 дана од дана доставе писменог отправка закључка, покренути парнични поступак пред надлежним судом или наставити већ започети поступак, ради утврђивања оспореног потраживања.

Тужилац је на основу закључка стечајног суда, дана 22.12.2015. године поднео тужбу, ради утврђивања да тужени за извршене испоруке робе и услуге, није исплатио тужиоцу износ од 18.666.349,67 динара на име главног дуга по одређеним рачунима – отпремницама, а по основу испоруке алуминијумске столарије.

Тужилац је поднеском од 17.11.2016. године, променио захтев тако што је тражио да суд утврди да је основано потраживање тужиоца према туженом за извршену испоруку робе и услуга у износу од 18.666.349,67 динара на име главног дуга по одређеним рачунима – отпремницама, издатих на име испоруке истоветне алуминијумске столарије.

Првостепени суд је решењем од 17.01.2017 године, дозволио преиначење у овој правној ствари, да би потом одбацио тужбу као неблаговремену са образложењем да је тужилац закључак стечајног суда примио 07.12.2015. године, да је дана 22.12.2015. године поднео тужбу за утврђење постојања чињеница, те да је тек поднеском од 17.11.2016. године преиначио тужбу и поставио тужбени захтев којим је тражио утврђење основаности свог потраживања према туженом. У тој ситуацији је тужилац у смислу члана 117. став 1. Закона о стечају преклузиран за подношење тужбе, па је применом одредбе члана 294. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, тужбу одбацио.

Другостепени суд је потврдио првостепено решење али са другачијим образложењем. Другостепени суд је закључио да је у конкретном случају тужба сачињена од стране адвоката, да је неуредна и да се по њој не може поступати, тако да тужбу треба одбацити применом одредби члана 101. став 5. Закона о парничном поступку.

Према оцени ревизијског суда, погрешно су нижестепени судови закључили да тужбу тужиоца треба одбацити.

Одредбом члана 117. Закона о стечају у ставу 1. прописано је да поверилац чије је потраживање оспорено, упућује се на парницу, односно на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђивања оспореног потраживања, коју може да покрене, односно настави у року од 15 дана од дана пријема закључка из става 116. овог закона, односно од дана истека рока за медијацију у складу са чланом 115. овог закона. Према ставу 2. овог члана поверилац који није покренуо парницу или тражио наставак прекинуте парнице у року из става 1. овог члана, губи то право и својство стечајног повериоца. Из цитиране одредбе Закона о стечајном поступку, произлази да је рок од 15 дана, за подношење тужбе или наставак прекинутог поступка, преклузивне природе.

У конкретном случају тужилац је благовремено поднео тужбу, али са неуредним захтевом. Међутим, првостепени суд је поступао по таквом захтеву, одређивао рочишта за главну расправу, па је на рочишту за главну расправу које је одржано дана 17.01.2017. године, утврдио временски оквир трајања поступка од 18 месеци, односно 3-4 рочишта. Потом је првостепени суд истог дана 17.01.2017. године, ван рочишта, донео решење којим се констатује да је тужилац поднеском од 17.11.2016. године преиначио тужбу, затим је истим решењем дозволио преиначење тужбе у овој правној ствари, да би потом одбацио тужбу као неблаговремену.

У процесној ситуацији, када суд дозволи преиначење тужбе, више је не може одбацити као неблаговремену. Када се преиначењем тужбе уреди тужбени захтев и изврши исправка и отклањање свих недостатака и суд све то дозволи, након тога се тужба не може одбацити као неуредна, како је то погрешно учинио првостепени суд, а такву одлуку потврдио другостепени суд..

На основу свега изложеног, основано се у ревизији тужиоца истиче да је побијано решење донето погрешном применом одредби члана 101. и 294. Закона о парничном поступку, због чега је ревизијски суд укинуо решења првостепеног и другостепеног суда и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку, првостепени суд ће спровести поступак и донети одлуку о тужбеном захтеву.

На основу изложеног и процесних овлашћења из члана 416. Закона о парничном поступку, Врховни касацони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић